

तमैकद्वितितदधिकान्यतमदिनदृष्ट्याकालिकदृष्ट्युत्तरैकतिसप्ता-
हान्यतमदिनादि, रूपे मलमासतत्त्वाद्युक्तः तत्तद्विहित-
कर्मसु पर्युदस्ततयाऽभिहितः कालः एतत्प्रमाणानि सप्रति
प्रसवं मलमासतत्त्वसुहृत्तचिन्नामण्यादौ द्रष्टव्यानि “अकाले
वीक्षितो विष्णुर्हन्ति पुण्यं पुराकृतमिति” पु० । अप्राप्तः
अनुचितः कालः शा०त० । अप्राप्तकाले “नाकाले न्नियते
कश्चित् प्राप्ते काले न जीवतीति” पुराणम् । “अकाल-
जलदोदय” इति रघुः । “अकालदृष्ट्युत्तरण”मिति
तन्त्रम् । “वर्त्याधारस्त्रेहयोगात् यथा दीपस्य संस्थितिः ।
विक्रियापि हि दृष्टवैमकाले प्राणसंक्षय” इति याज्ञ० ।
“अकालजन्तु विरसं न धान्यं गुणवत् स्मृत”मिति,
वैद्य० । “नाकालदृष्टौ कुर्वीति व्रतबन्धशुभक्रियामिति”
स्मृतिः अनुचितकाले दृष्टाविति तदर्थः । “वरमे-
काङ्क्षतिः काले नाकाले लक्षकोटयः इति ति०त० ।
नास्ति कालोपाधिजन्यजातमत्व । जन्यशून्ये प्रलये ।
“अकालकालमेघमेदुरेति काद० । अप्राप्तः कालो यस्य
प्रादिभ्यः धातुजस्तेति व० अन्यलोपश्च । अप्राप्तकाले
अनुचितकाले पदार्थे ति० । कालः कृष्णः न०त० । कृष्ण-
विरुद्धशुभवर्णे पु० । कृष्णविरोधिशुभत्ववति ति० ।
अकिञ्चन ति० नास्ति किञ्चन यस्य मयूर० त० । निर्घने,
“अकिञ्चनः सन् प्रभवः स सम्मदा”मिति कुमा० । दरिद्रे,
“अकिञ्चने किञ्चननायिकाङ्गणे किमारकूटाभरणेन न
श्रिय” इति नैषधम् ।
अकिञ्चनता स्त्री० अकिञ्चनस्य भावः तत् । संन्यासाङ्गे सर्व-
द्रव्यत्यागरूपे यमविशेषे “व्रतं दानं परिब्रज्या तपस्या
नियमस्थितिः । अहिंसाऽह्यतास्तेयब्रह्माकिञ्चनता यम”
इति स्मृतिः ब्रह्म वेदमन्त्रः ईश्वरमननं वेत्यर्थः ।
निर्जनत्वे च । भावे त्व । तत्रैवार्थे न० । “स्थाने भवानेकनरा-
धिपः सद्यकिञ्चनत्वं मखजं व्यनक्तीति” रघुः ।
अकिञ्चिज्ज्ञ ति० न किञ्चित् जानाति ज्ञा-क अत्राङ्ग-
भोजीतिवत् असमर्थस० । किञ्चिदनभिज्ञे, किञ्चिदुच्चान-
शून्ये, अल्पज्ञाने, ज्ञानशून्ये च ।
अकिञ्चित्कार ति० न किञ्चित् करोति क-अच् असमर्थ
स० । किञ्चिदकारके क्रियाशून्ये, निष्प्रयोजने च ।
अकुण्ठ ति० नास्ति कुण्ठा यस्य । प्रतिबन्धशून्ये, कर्म-
दचे च ।
अकुतोभय ति० नास्ति कुतोऽपि भयं यस्य मयूर०स० । कुत-
श्चिदपि भयशून्ये ।

अकुप्य न० गुप्यते निखताव्यञ्जकतया-लज्जाकरत्वात् गुप-क्यप्
नि० कस्य पः कुप्यं रैत्यादि न०त० । स्वर्णे, ह्ये च ।
अकुमार ति० न कुमारः । अतीतकौमारवस्थे तरुणे ।
अकुल ति० अप्रशस्तं कुलमस्य न० व० । अप्रशस्तकुले
“कुलान्यकुलतां यातीति” मनुः ।
अकुशल ति० न कुशलं मङ्गलमस्य । मङ्गलविरोध्यमङ्गलयुक्ते ।
न०त० । कुशलविरोधिनि अभद्रे न० । दक्षभिन्ने ति० ।
अकूपार पु० न कूपदृच्छति कृ-अण् । दृष्टत्कच्छपे । न कुं
दृष्ट्वीं पिपूर्त्तिं दृ-पालनपूरणयोः अण् बा०दीर्घः, न कुत्-
सितं पारं गन्तव्यदेशो यस्य वा, दृ०दीर्घः । महापारे
ससद्रे, दूरगामिनि स्वर्ये च पु० । दृ० । अकूपारोऽप्यत्न ।
अकृत ति० क-कर्मणि क्त न०त० । कृतभिन्ने अन्यथाकृते ।
“कृताकृतावेक्षणादौ ब्रह्मा कृत्वक् नियुज्यते” इति याज्ञिक-
प्रसिद्धिः । “अकृतव्यूहाः पाणिनीया” इति परिभाषा ।
न कृतो व्यूहः विशेषेण ऊर्होयैः विनाशोन्मुखं दृष्ट्वा
कृतमपि कार्यं नाशयन्तीति तदर्थः सि०कौ० । बलपूर्व-
कृते ऋणलेख्यपत्तादौ च “सर्वान् बलकृतानर्थानकृतान्
मसुरब्रवीदिति” मनुः । “बलात् कुरुत पापानि सन्तु
तान्यकृतानि वः । सर्वान् बलकृतानर्थानकृतान् मसुर-
ब्रवीदिति” नैषधम् । पुतिकालेन अकल्पितायां दुहितरि
स्त्री । “अकृता वा कृता वापि यं विन्देत् सदृशात्
सुतमिति” स्मृतिः । भावे क्त अभावार्थे न०त० । करणा-
भावे निवृत्तौ “नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चनेति”
गीता ।
अकृतज्ञ ति० न कृतं जानाति ज्ञा-क असम०स० ।
कृतोपकारास्मारके, कृतज्ञे, “आत्मारामाः पूर्वकामाः
अकृतज्ञा गुरुद्रुह” इति भागवतम् ।
अकृतिन् ति० कृतमनेन कृत-इति न०त० । कार्यार्थे
क्रियासु पाठवरहिते ।
अकृत्य न० क-क्यप् अप्राशस्त्ये न०त० । दुष्टकार्ये चौर्या-
दिकरणे । न कृत्यमस्य न०व० । कर्मरहिते ति० ।
अकृत्रिम ति० न कृत्रिमः न०त० । कृत्रिमभिन्ने स्वभावसिद्धे ।
“कृत्रिमाकृत्रिमयोर्मध्ये कृत्रिमे कार्यसंप्रत्यय” इति परि-
भाषा अकृत्रिमस्त्रे हरसाहुविद्धमिति” ।
अकृत्वा अ० न कृत्वा न-क-त्वा । करणानन्त्ये “अकृत्वा
कुलसन्नतिमिति” मनुः ।
अकृष्टपच्य ति० अकृष्टे चेत्ये पच्यते पच-क्यप् ७त० ।
हलाद्यकृष्टेत्ये पच्यमाने नीवारादौ शक्ये ।